

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Margarita Evangelica

Essche, Nicolas van

Coloniae, 1545

Vt in operibus maneamus Deo vniti. 45

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49323)

LIBER I.

in ipso conserues. Quando enim certo credimus,
& scimus nos ea nequaquā loqui nec loqui pos-
se, tūc ob amorem eius secure illa & absque no-
stro impedimento loqui possumus, semper ta-
men cum humili quadam verecundia, & prou-
da sapientia.

Qualiter in operibus nostris semp in Deo
simplices pmanere debeamus. Ca. XLV.

Diximus iam qualiter in orationibus ac lo-
cutionibus nostris absq; impedimento in
Deo semper manere possimus, consequen-
ter iam dicendum est, qualiter in operibus quo-
que nostris semper in Deo simplices permanere
debeamus. Cum igitur Deus sit simplex, & ope-
retur multipliciter, & nihilo minus in cūctis ope-
ribus suis in quadam immobili quiete permane-
at, cumq; nos quandā Dei similitudinem habea-
mus, niti ad hoc debemus, vt vniuersa opera no-
stra, q̄ facere tenemur, & quæ obedientia iniun-
git, fideliter exequamur, absq; tamen sollicitudi-
ne & multiplicitate cordis, fugiterq; ante ocu-
los Deū, propter quē omnia facimus, magis q̄
ipsa opera, quæ facimus, habere conabimur, &
custodire atq; seruare semper liberā cordis intro-
uersionē, & internā spiritus quietē. Qui enim in-
terius cōuersari nouit & exteriora non curare, il-
le tempus nō requirit, neq; locum ad deuota ha-
bendū exercitia aut liberam introuersionē. Sem-
per em̄ videt interioribus oculis cordis Deū deo-
rum in Sion. Et in hac simplici in interiora intro-
uersione occulta illa semita inuenitur, pro qua tā
multi longius discurrunt, & hic diues ille thesau-
rus obrinetur, pro quo multi duos ac graues pœ-

I iij niten-

MARGARITAE EVANG.

nitentiae labores subeunt, atque hic praecleara & liberalis ars spiritus addiscitur, pro qua tam multi insignes philosophi ac poetae laborauerunt, & tam multos annos in studijs philosophiae naturalis absumpserunt, omnem suam rationem atque intellectum rebus creatis apponentes, videlicet motui caeli & planetarum, quo eorum naturalem cursum & ordinem inuestigare & agnoscere possent. Et propter hoc abstractam atque solitariam duxerunt vitam, intellectum ac memoriam suam denudaverunt, & intra sese diligenter pensabant ac secum cogitabant, quoniam pacto illa scire possent & experimento addiscere. Et per hanc meditationem suam ad cognitionem qualemcumque peruenirent, in qua tantam delectationem habebant, & ad quod tanto amore afficiebantur, quod cuncta bona temporalia, amicos insuper & consanguineos libenter uniuersos relinquebant. Nec tacebat eos, nocte ac die ista inuestigare, ita ut tandem omnem caeli ordinem agnoscerent, quam longe & quam prope siderum cursus se extenderet, usque ad minutum unum, & sic artem illam atque scientiam libere & sine impedimento & absque ulla labore intra se circumferebant. Porro, nobilissima illa atque increata ars, quae nullo intellectu naturali comprehendipotest, illis omnino incognita fuit. ¶ Si ergo illi tot ac tanta pro scientiae temporalis acquisitione fecerunt, quanto magis nos abstrahere nos ipsos debemus & denudare, atque solitarie viuere pro acquirenda nobilissima scientia & cognitione interioris naturalis cursus, quatenus scire possimus, ad quid naturaliter aer corporis nostri inclinatus sit, & ad quid corpus nostrum creatum sit, & deinde pertransire ad

read

LIBER I.

re ad stellas cœli, id est, in animam nostram & omnes vires atque affectiones eius, considerando, ad quid factæ sint & ordinatæ, & qualis modo existat cursus & ordo earum, & vbi eorum naturalis locus sit & operatio, atque cogitare & pensare ista, quatenus ea addiscere possimus, & ex eorum cognitione tantum Dei amorem consequi, vt non tædeat nos, nocte ac die quælibet siue ager e siue dimittere, quatenus clare cognoscere possimus illud nobilissimum bonum, ad quod creati sumus, & ad quid planetæ, id est, vires animæ nostræ inclinatæ sint, & vtrum motus earum talis sit, vel tale quid insinuet, vnde animæ vel corpori plaga aliqua siue turbatio euenire possit. Et tunc omnipotentem dominum oremus, qui illa omnia mutare & auertere potest, vt malas animæ & corporis inclinationes ad naturale suum principium conuertere dignentur, discamusque modum & artem istam libere & absque impedimento circumferre sine labore in omni labore, & apud quo suis homines. Qui enim artem Deo cum omnibus viribus ad hærendi abintra habet, ille exteriora quælibet non aduertit neque curat, & omnia suo modo ire & redire permittit. Quia abintus circa ea, quæ sunt Dei, iugiter est occupatus, & ob hoc abextra videndo cæcus, audiendo surdus, & loquendo mutus existit, liberq; manet & a nullo impeditur. Reuera quisquis talis est, benefelix Astronomus dici potest. Hic nanque continue homo vltius trahitur ad magis interiores artes atque scientias, ad ipsum videlicet cœlū cœli, id est, ad spiritū siue animæ imaginē, in qua

I iij suum

MARGARITAE EVANG.

suū Deus ipse cœlū constituit, qui est sol iustitię, a quo oēs planetæ & cœli naturales nobilitatē & ordinē suum recipiunt, eiꝫ obedire & subditi esse tenentur. O si quis ad istam nobilissimam artē pertingere posset, ad ipsum videlicet cœlū cœli, multas ille occultas & secretas artes perciperet, quas oēs doctores atque magistri naturales ignorāt. Solū duntaxat mundū cor atꝫ humile, & anima denudata, & exoccupata & trāquilla mēs Deū intra sese cōplectitur, & in eā Deus cōtinue agit & operat, vbi cūq; homo sit, siue dormiat, siue vigilet, siue comedat, siue bibat. Mens etenim humana a deo interna atꝫ nobilis existit, vt nullo possit certo nomine appellari.

De portione aīæ nobilissima, & qualiter illa in Deo semper permaneat. Ca. XLVI.

Porro, de hac mēte humana doctores multi multa scripserunt, quonā videlicet nomine debeat appellari. Quidā eam mentē vocāt, eo q̄ cōtinue ad Deū anhelat, & est quiddā valde deiforme siue diuinū, & imago Dei in homine. Diuinum quippe est, eo q̄ in Deū est immersum, eiꝫ vnitū. Dicitur autē & apex mētis, quia videlicet Deus in ea iugiter velut in speculo refulcet, Dicitur etiā (prout venerabilis pater Ioannes Ruysbroich asserit) supremū animæ. Est etenim nudum quid & informe, & in suā sese originē cōtinue inclinatur, propter q̄d æternū atꝫ viuū diuinitatis speculū existit, cōtinue absq; intermissione intra se suscipiens æternā verbi generationē in beatæ Trinitatis imagine, in qua seipsum Deus cognoscit, q̄quid est, tã in essentia, q̄ in psonis. Dei nãq; imago in aīæ essentia consistit. Et hanc imaginē oēs intra nos habemus semper